

БОЖЕКЪТ /става/ Ела, ела до-наблизо...Ще почнат да раздават...

/от черквата излизат царица Елена в монашеско
одеяние, и архиепископ Василий, Мария, Добромир,
следвани от монахините /

ДРАГОТА /свали калпак и се поклони дълбоко /Носи ти привет от свет-
лата господка Теодора и покана да дойдем в Търнов за тър-
жествата по случай победата.. И повеля от царицата: княгиня
Мария да се приbere при майка си в палата.

ЕЛЕНА /с болка, ала гордо и достойно /За монахини Евгении няма дру-
ги тържества освен упокойните. А ако княгиня Мария иска да
се върне при мащеха си, ще я пусна на драга воля. Доста е
стояла тук, в тази самотия. Но смятах за свой долг да се гри-
жа за нея.

МАРИЯ /притиска се до леля си /Тука ми е добре.

ДРАГОТА - Царска повеля! Трябва да се изпълни!

МАРИЯ /целува ръка на архиепископа, после на Елена /Не се трево-
жи за мене, стричке. Пак ще дойда. Скоро.

ДРАГОТА - А няма ли да си дойдат скоро и синовете ти, майко Евгении?
Зашо се не приберат в родната земя? Какво правят по скит-
ските земи? При куманите ли са? Или в Галиция? Или и при
потънаха някъде сред племето на бродниците? Нима не ти
пратиха никаква вест до сега?

ЕЛЕНА Къде са синовете ми аз не знам. И никой не знае.

ДРАГОТА Може и да си спомним... /навън се чува конски тропот.

ПРОСЕКИНЯТА /надича от монастирската порта/ Изкачва се никаква
кочия. Кой ли пак иде /страхливо се кръсти/ Господи
помилуй... Конете препускат като хали...

ИЛИИЦА /бързо се втурва, а след него Добромир/

ВАСИЛИЙ Какво те носи в този час, болярино Илиица?